Zaterdag 1 Juni 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4824

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858, Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

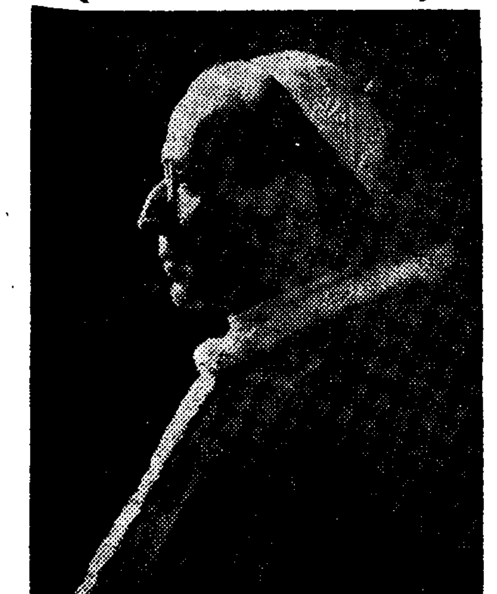
„Ware vrede verder af dan een jaar her" zegt de Paus.

USA's kleurlingen zoeken steun bij de V. N.

Stalin wijst Trumans uitnodiging af.

DE PAUS SPREEKT OP ZIJN NAAMDAG.

In een radiorede heeft Zijne Heiligheid de Paus verklaard, dat de ware vrede verder weg schijnt dan een jaar geleden toen de vijandelijkheden beëindigd werden. Sprekende op de feestdag van St. Eugenius — Zijn Patroonheilige — zeide de Heilige Vader, dat de weg naar de vrede lang en steil is en dat de eerste vastberaden stap ter verkrijging van een ware vrede nog niet is genomen.

Z.H. PAUS PIUS XII
De Kerk is onbewogen.. ..

De Paus merkte op dat Italië en Frankrijk morgen verkiezingen houden en zeide: „Wat zal worden beslist is of deze Latijnse zusters de Christelijke levenswijze zullen voortzetten of een materialistische staat kiezen zonder godsdienst en zonder God." Hij zeide dat de beslissing afhankelijk zou zijn van de namen der candidaten die gekozen worden. De Heilige Vader zeide tot de gelovigen om niet bevreesd te zijn. „Gij zijt talrijker dan uw tegenstanders." Van de Kerk zeide Hij, dat zij krachtiger uit de storm te voorschijn is gekomen met hernieuwe jeugd. Hij herinnerde aan de beschrijving van de Kerk door Leo XIII als „de verdedigster van het volk tegen het despotisme en van de individuele rechten van de burgers".

„De Kerk is onbewogen en kalm en zoekt geen strijd. Zij is vaster en onbedwingbaarder en standvastiger dan alle materiële machten."

De Paus herinnerde aan de hoop van de wereld op vrede een jaar geleden toen de wapenen werden neergelegd, doch zeide, dat thans die hoop prematuur, zo niet een illusie schijnt. Hij verklaarde, dat het erop lijkt alsof al de verantwoordelijke mannen die opgeleid werden in de bloedige school van de oorlog nog niet getoond hebben „waarlijk tegen het despotisme en de overheersing van andere landen door geweld" te zijn. Hij waarschuwde, dat het huidige gebrek aan veiligheid „door de internationale betrekkingen te verstoren de hartstochten kan opzwepen tot het punt dat in de duistere toekomst een hevige ontploffing kan worden voorbereid en uitgelokt".

De Heilige Vader zeide, dat de taak van de Kerk dubbel belangrijk en dringend is, „wanneer de opstandige machten gebruikt worden om de bedrogen massa te leiden". Hij zeide, dat het des te meer noodzakelijk is dat de Kerk de weg verlicht en de stenen en draaikolken opruimt welke de staat bedreigen (Vaticaanstad, (AP) 1.6).

STALIN WILDE NIET KOMEN.

President Truman maakte op een persconferentie bekend, dat hij Stalin ongeveer dertig dagen geleden uitnodigde voor een bezoek aan Washington, doch dat hij dit heeft afgewezen. De uitnodiging werd gedaan ten tijde van de Parijse conferentie. De eerste uitnodiging werd gedaan ten tijde van de Potsdam-conferentie in de zomer van het vorig jaar. Stalin weigerde toen om gezondheidsredenen. Toen hem gevraagd werd of hij plannen had om Stalin elders te ontmoeten zeide hij geen onmiddellijke plannen te hebben. (Washington, (AP) 31.5).

RUSSEN TEGEN VRIJHEID VAN INFORMATIE.

De Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties overwoog een rapport van mevrouw Frankrijk Roosevelts Commissie voor de Menselijke Rechten toen de Russische vertegenwoordigers tegenwerpingen maakte tegen de nadruk die gelegd wordt op de vrijheid van informatie. Het rapport van de commissie vroeg om de instelling van een subcommissie van 12 leden om de vrije inwisseling van nieuws te bestuderen. Nikolai Feonov, de Sovjet-vertegenwoordiger, zeide, dat het hem voorkwam een „discriminatie tegen de minderheden" te zijn. (New York, (AP) 31.5).

FRANCO-SPANJE GEEN BEDREIGING.

De Britse regering heeft aan de Verenigde Naties medegedeeld, dat volgens haar het Franco-regime geen bedreiging is voor de internationale vrede en veiligheid. Dit standpunt werd uiteengezet in een mededeling aan het subcomité van onderzoek dat Vrijdag te middernacht gereed moest zijn met zijn rapport. Na erop gewezen te hebben dat de betrekkingen tussen Londen en Madrid gestadig verslechterd zijn en er weinig vooruitzicht is op verbetering, zeide de nota echter, dat de Britse regering niet van oordeel is dat deze betrekkingen aanleiding zouden kunnen geven tot wrijving (New York, (AP) 31.5).

CABINET VAN IRAK AFGETREDEN.

Het cabinet van Irak is gisteren afgetreden na gestuit te zijn op de oppositie van de Senaat over de behartiging der binnenlandse aangelegenheden. Een nieuw cabinet is gevormd door den gewezen Minister van Buitenlandse Zaken Arshad Alumarya. Men verwacht toch geen verandering in de toestand. Politieke waarnemers hechten belang aan het niet opnemen in het nieuwe cabinet van Baba Ali, zoon van den Sjeik Albarzani, leider van verschillende Koerdische opstanden (Bagdad, (AP) 1.6).

GEEN OFFICIELE ONTVANGST VOOR VON DER BECKE.

President Truman verklaarde op zijn persconferentie dat hij niet gehoord had van plannen voor een officiële receptie van Generaal Carlos von der Becke, den onlangs gepensioneerden Argentijnsen Chef Staf, die binnen enkele dagen in Washington verwacht wordt. (Washington, (AP) 31.5).

MORGEN VERKIEZING IN FRANKRIJK.

Naar schatting zullen ongeveer 20 millioen kiezers morgen naar de stembus gaan in het gehele Franse imperium met uitzondering van Indo China en het eiland Reunion om uit meer dan 3000 candidaten te kiezen voor 586 zetels in de nationale vergadering. De toestand in Indo China is nog te onrustig om er te stemmen en de verkiezing is uitgesteld op het eiland Reunion na de moord op een candidaat van de M.R.P. terwijl hij een campagne-rede hield. (Parijs, (AP) 1.6).

KONING UMBERTO II

Hoe lang nog?

APOSTOLISCHE NUNTIUS IN PERU.

Zijne Heiligheid de Paus heeft Mgr. Luigi Arrigoni benoemd tot Apostolisch Nuntius in Peru. Tegelijk benoemde Hij hem tot titulair aartsbisschop van Apamea. Tevoren was hij raadgever van de Belgische nuntiatuur. (Vaticaanstad, (AP) 31.5).

DE KLEURLINGEN PROTESTEREN.

Het Nationale Congres van Kleurlingen in de Verenigde Staten heeft den Verenigde Naties gevraagd om tussenbeide te komen teneinde een einde te maken aan — wat het noemt — de verdrukking van dertien millioen Noordamerikaanse kleurlingen. In een document van acht bladzijden tracht men de bewering te staven, dat de kleurlingen in de Verenigde Staten verdrukt worden. Het verzoekschrift werd ingediend ingevolge artikel 71 van het Handvest dat minderheden toestaat om hulp te zoeken ter voorkoming van discriminatie op grond van rasverschil (Detroit, (AP) 1.6).

THAILAND WIL LID WORDEN.

Thailand heeft een verzoek ingediend bij de Verenigde Naties om lid te worden. Het verzoek ging vergezeld van een brief, waarin gedetailleerde beschuldigingen zijn vervat betreffende aanvallen, plunderingen en willekeurige arrestatie van Siamese onderdanen door de Franse troepen uit Indo China (New York, (AP) 1.6).

DR. HENDRICKS OVERLEDEN.

In de ouderdom van 68 jaar is de vice-president van de Lever Brothers en Unilever, Dr. Ph. Hendricks te Rotterdam overleden. (Aneta)

het nieuws van vandaag

Ter gelegenheid van Zijn Naamdag heeft Paus Pius II heden een radiorede gehouden waarin Hij verklaarde, dat de ware vrede thans verder schijnt dan een jaar geleden toen de vijandelijkheden eindigden. „De weg naar de vrede is lang", aldus zeide de Heilige Vader, „doch de eerste vastberaden stap is nog niet gedaan."

In verband met de verkiezingen die morgen in Italië en Frankrijk gehouden worden zeide de Paus ook, dat men zal moeten kiezen tussen de voorzetting van de Christelijke levenswijze of een staat op materialistische grondslag.

Er is inderdaad geen navorsingswerk voor nodig om te zien, dat wij nog lang geen ware vrede hebben. Zelfs tussen de Grote Drie vlot het niet. Er is een eenvoudig bericht dat veel zegt. Stalin heeft tot tweemaal toe — het laatst nog 30 dagen geleden — een uitnodiging van President Truman afgeslagen voor een bezoek aan de Verenigde Staten. Blijkbaar wil de Sovjetdictator de indruk vermijden alsof hij een toenadering zou zoeken met de „kapitalisten". Of verrtouwt hij het zaakje niet? In ieder geval voelt men dat er een kloof bestaat tussen de Verenigde Staten en de Sovjet Unie welke niet eens voor het oog van de wereld overbrugd kan worden.

Toevallig heeft de radio van Moskou weer een aanval gedaan op de Noord-amerikaanse „reactionairen" die zouden trachten om een Engels-Noordamerikaans militair blok te smeden „als voorbereiding van "Wereldoorlog III"". En in de verkiezingen die morgen zullen plaatsvinden in Frankrijk en Italië wordt trouwens ook beslist of Europa zich meer zal richten naar het Westen of naar het Oosten.

In de boezem der Verenigde Naties is de strijd reeds lang gaande tussen Groot Brittannië en de Verenigde Staten enerzijds en de Sovjet Unie anderzijds. De Spaanse quaestie, waarover een subcomité thans moet rapporteren, is o.a. een krachtmeting.

Een andere zaak, waarbij zich nieuwe conflicten kunnen voordoen is het verzoek van het Noordamerikaanse kleurlingencongres aan de Verenigde Naties om op te komen voor de dertien millioen kleurlingen in de Verenigde Staten in verband met de rasdiscriminatie. Of er echter werkelijk wat aan gedaan kan worden, is een grote vraag. Zelfs de regering in Washington kan er niet veel aan doen al wil zij nog zo hard.

De Geschiedenis in wording — XIX

Welke kant uit Europa?

De Franse hoeksteen.

Toen het Franse volk ongeveer een maand geleden het ontwerp van een nieuwe grondwet, hetwelk door de Communisten voorgestaan werd, verwierp, bleek duidelijk dat het er niet veel voor voelde om zijn zo zeer beminde vrijheid op te geven. Want al legden de Communisten meer nadruk op het „égalité" en „Fraternité" van de bekende Franse leuze, de „liberté" wil men niet prijsgeven om de beide andere te verwerven. En zo zag men het wonderbaarlijke gebeuren, dat, ondanks het samenspannen der Communisten en Socialisten — die samen de huidige nationale vergadering beheersen — een onmiskenbaar „neen" werd uitgebracht op de vraag of men de voorgestelde grondwet wenste voor Frankrijk.

Het is te begrijpen, dat de Communisten dit als een zware tegenslag voelden. Een nieuwe strategie werd vastgesteld nog voordat de telling der stemmen goed en wel geëindigd was. Er zou zo min mogelijk over Rusland gesproken moeten worden. Alles wat de klok zou moeten luiden zou „democratie" zijn. En natuurlijk zou worden gespeculeerd op de ontevredenheid van een volk, dat aan niets voldoende had. Op deze wijze hoopten de Communisten bij de nieuwe verkiezingen van aanstaande Zondag 2 Juni een nieuwe greep te doen naar de macht.

Van de zijde der Socialisten en de M.R.P., die met de Communisten de „Grote Drie" partijen van Frankrijk vormen, wordt de campagne die de Communisten gedurende de afgelopen maand gevoerd hebben, geenszins onderschat. Mochten de Communisten niettemin bij de komende verkiezingen een nieuwe nederlaag lijden, dan kan men aannemen, dat hun terugzetting voor goed is geweest. De grondwet die dan zal ontstaan zal hoogstwaarschijnlijk op gezondere basis rusten en verzekerd zijn van de aanvaarding door het Franse volk.

De betekenis van zulk een ontwikkeling zou zich in velerlei richtingen doen gelden. In de eerste plaats zou Frankrijk een goede start maken op de weg naar het herstel. In de tweede plaats zou Europa daardoor de zeer gewenste stabiliserende invloed ondergaan. Frankrijk is een der belangrijkste hoekstenen van Europa. Het is dat steeds geweest.

Ten derde zouden de Engelsen versterkt worden tegen de communistische propaganda. Ten vierde zou dit kunnen bijdragen tot de snelle en krachtige heropbouw van België en Nederland, door een nabijliggende bron van gisting te doven. Ten vijfde zou een behoorlijke regeling van de Spaanse quaestie waarschijnlijker worden.

Wat echter van meest verreikende weerslag zou zijn, zou de klap zijn voor het prestige van de Sovjet-Unie, die de laatste tijd zulk een agressieve politiek gevoerd heeft in Europa.

De Noordamerikanen, die samen met Groot Britannië al het mogelijke doen om de Russische invloed in Europa tegen te gaan, weten dit wel degelijk en vandaar de starre houding welke het State Departement thans inneemt in Europese Zaken. De lening aan Frankrijk in de loop van deze week is er een van de beste voorbeelden van. Ook hebben de Verenigde Staten getracht om zo spoedig mogelijk hun troepen die zich nog in Frankrijk bevonden terug te trekken, aangezien de manschappen die tot ledigang gedoemd waren, zeker geen goede bevordereaars waren voor de Franse sympathie ten opzichte van „l'Amerique" en de Noordamerikaanse opvatting van democratie. De verkiezingen die aanstaande Zondag in Frankrijk gehouden zullen worden zijn dus van groot belang, niet alleen voor het land zelf of zelfs voor West-Europa, doch voor de gehele Oude Wereld.

De Italiaanse steunpilaar.

Wat de dag van 2 Juni nog belangrijker zal maken is het feit, dat tegelijk ook in Italië nationale verkiezingen zullen worden gehouden waarbij tevens beslist zal worden over de vraag of het volk er de monarchie al dan niet wil handhaven.

Hoe zijn de politieke verhoudingen in Italië?

Moeten wij een vergelijking maken met Frankrijk, dan zij opgemerkt, dat Italië evenals Frankrijk drie grote partijen heeft: de Communistische, de Socialistische en de Christelijk-Democratische. Deze verdeling strookt min of meer met die in Frankrijk. Het enige verschil is, dat de rangorde in Italië enigszins anders is, te oordelen naar de uitslagen van de onlangs gehouden gemeente-verkiezingen. In Italië vormen de Christelijke Democraten de sterkste partijen; dan volgen de Socialisten en vervolgens de Communisten. Sommigen menen, dat de Communisten in Italië als gevolg van het geschil over Triëst waarin zij een zeer dubieuze houding aannamen, zelfs niet de derde plaats zullen veroveren. De Liberale partij of de Republikeinse partij, welke onlangs aanhang wonnen als gevolg van een splitsing in de intellectuele Actie Partij, zouden een voorsprong kunnen krijgen op de Communisten.

Waarnemers zeggen dat de weigerachtigheid der Communisten om als afzonderlijke partij deel te nemen aan de gemeenteverkiezingen een weerspiegeling is van de vrees om hun zwakte te tonen. Waar zulks mogelijk was deden de Communisten samen met de Socialisten, doch zelfs dan kwam de linkse coalitie nog achterop bij de Christelijke Democraten. De linksen wonnen samen 36.287 zetels in 2016 steden vergeleken bij de 36.683 zetels voor de Christelijke Democraten in 1998 plaatsen. Van een totaal van 106.375 gemeenteraadsleden die gekozen werden in 5724 gemeenten, wonnen de Communisten (zonder met een andere partij gelieerd te zijn) slechts 3286 zetels in 150 steden. Hoeveel kiezers, die voor de linkse coalitie waren op Zondag aanstaande zullen stemmen voor de Socialistische afgevaardigden en hoeveel voor de communistische weet niemand. Ondanks de bovengenoemde uitslagen van de gemeente-verkiezingen moet men deze niet te zwaar laten wegen. Vaak werden verschillende kiessystemen gevolgd in verschillende gebieden. Het enige wat vrij duidelijk naar voren kwam is dat Italië naar alle waarschijnlijkheid een coalitieregering zal moeten vormen, aangezien geen enkele partij de absolute meerderheid zal krijgen.

Het vooruitzicht dat een coalitie-regering noodzakelijk zal zijn plaatst de Socialisten in een strategische positie. Hoewel zij in vele gevallen gezamenlijke lijsten vormden met de Communisten in de gemeente-verkiezingen, zijn tal hunner voor een meer onafhankelijke politiek en onafhankelijkheid van de Communisten zou best een soort werkovereenkomst met de Christelijke Democraten ten gevolge kunnen hebben.

Wat betreft de quaestie van het koningschap kan moeilijk worden voorspeld in hoeverre deze van invloed zal zijn op de verkiezingen. De drie grote partijen die wij eerder noemden hebben zich alle tegen de monarchie uitgesproken — de Christelijke Democraten zelfs met 3 tegen 1 op het recente Congres te Venetië. Het zou kunnen zijn dat de Christelijke Democraten, die liever een middenpartij willen zijn, daardoor hun meest rechts georiënteerde elementen zullen verliezen.

De kansen van de koningsgezinden zijn gering. De enige partij die zich openlijk voor de monarchie uitspraak bij de gemeenteverkiezingen — de Democratische Partij — won slechts vijf zetels.

Doch de keuze tussen koningschap en republiek in Italië zal op zichzelf weinig verschil uitmaken in de richting die Europa uit zal gaan. Deze is afhankelijk van de verkiezingen voor de volksvertegenwoordiging, al zal de uitslag in Italië vanzelfsprekend minder dan in Frankrijk van gewicht zijn.

Staten van Curaçao vergaderen.

„Het is een comedie", zeggen de leden.

„De situatie is waanzinnig"

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao bijeen tezamen met een grote groep hoofdambtenaren en waarnemers van hoofdambtenaren ter behandeling van de Curaçaose Begroting 1947. De vergadering stond onder leiding van ondervoorzitter William Rufus Plantz, wijl voorzitter A. W. J. M. Desertine zich momenteel buitenlands bevindt. De behandeling der 'Ingekomen Stukken' nam meer dan een uur in beslag. Er waren verschillende verzoekschriften van geïnterneerden op Bonaire met het doel weder in de maatschappij te kunnen worden opgenomen. Velen protesteerden tevens tegen hun internering van het begin af, die geheel zonder enige redenen en in ieder geval zonder enige rechtspraak plaats had.

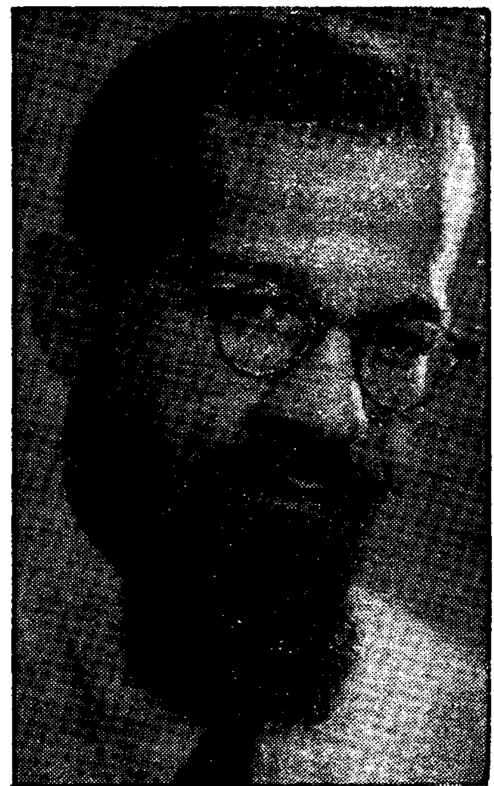
Na de lange serie 'Ingekomen Stukken' kwam de behandeling van de Curaçaose Begroting 1947 aan de beurt. Volgens verschillende leden was deze behandeling gezien de huidige status van het college een poppekast en een comedie. Dr. da Costa Gomez verklaarde telkens, dat de situatie waanzinnig was. Met 10 minuten schorsing duurde de vergadering 5 uren. Om 1.10 uur stelde statenlid Kwartsz voor de discussies maar te sluiten, want dit vond hij geen algemene beschouwingen houden. 'Het wordt vervelend', verklaarde hij. 'Statenlid Eman toonde zich hierover verontwaardigd en vooral omdat dit gezegd werd door een Arubaans Statenlid. Hij was juist bezig de opcenten te verdedigen, die nodig zijn voor de uitbreiding van de haven op Aruba. Wrijving brengt licht, verklaarde hij en die opcenten zullen er komen, want Aruba heeft die nodig. Ze zijn onontbeerlijk voor Aruba. Worden ze afgestemd dan zal hij in opstand moeten komen. In het begin van de avond had de Heer Eman reeds op deze strijdlustigheid gezinspeeld, toen hij een passage aanhaalde uit de 'Kerkgeschiedenis van Pater Brada', waarin deze schrijft, dat verschillende pogingen om de Arubanen te onderwerpen o.a. een landingspoging niet doorgingen, omdat de Arubanen te strijdvaardig waren. Men was bang voor de Arubanen. De pastoor zegt in zijn boekje, aldus Heer Eman, dat de Arubanen lastig waren. Dat is niet Christelijk uitgedrukt, maar het is goed, dat de Staten weten, dat Aruba die opcenten wil hebben voor de havenuitbreiding.

In ieder geval was het voorstel van den Heer Kwartsz om de vervelendheid op te heffen reden, dat besloten werd de vergadering heden om 20 uur voort te zetten. De Heer Kwartsz drong aan om reeds om 8 uur te beginnen, doch dat stuitte af op de andere leden. Dit zinde de Heer Kwartsz niet. Hij zeide zeven amendementen te hebben op de begroting en verzocht de Heren Statenleden deze over te nemen bij de behandeling. Zo ze het niet deden, vond hij het ook goed, maar in ieder geval nam hij geen deel meer aan de behandeling van de begroting.

Het rapport Ellis.

Het is ondoenlijk in de korte ruimte die ons rest al het gesprokene weer te geven temeer daar het slechts een aaneenrijging was van korte opmerkingen en klachten. Practisch alle leden klaagden erover, dat zij geen tijd hadden gehad om zich enigszins behoorlijk met de begroting bezig te houden.

Dr. M. F. da Costa Gomez had grote woorden van lof voor het rapport van de commissie De la Try Ellis, waarvan hij wilde weten of het een officieel rapport was. Dr. C. Süthoff verklaarde van niet. Het was in ieder geval, volgens de Heer da Costa Gomez een rapport opgesteld door een officieel benoemde commissie. Er stonden ideeën in, waarvoor de Heer da Costa Gomez al 10 jaar strijdt. Om een voorbeeld te noemen is de zin: 'de Staatsregeling strijdt met de volksovertuiging' hem uit het hart gegrepen. Dit rapport maakt duidelijk, dat de huidige staatsregeling zo spoedig mogelijk moet verdwijnen.

DR. M. F. DA COSTA GOMEZ
Zij is een poppenkast.

Ook de Heer Eman prijst het rapport Ellis vooral omdat er een Arubaan aan medegewerkt heeft. Een vertegenwoordiging van Aruba heeft reeds met den voorzitter van de Commissie De la Try Ellis een bespreking gehad. Het is een pracht basis tezamen met de proeve van Dr. da Costa Gomez om te dienen voor de commissie, die naar Nederland gaat.

De Heer E. Jonckheer zegt naar aanleiding hiervan, dat hij als lid der commissie, die naar Nederland gaat, verklaren kan, dat noch het rapport Ellis noch de proeve ener grondwet van Dr. da Costa Gomez zullen dienen als basis der besprekingen, maar wel het levend recht, de volksovertuiging.

Desnoods met vreemde hulp.

Dr. P. H. Maal zegt veel gelezen en gehoord te hebben over het stuk van Herman de Man. Vele import-Nederlanders spraken hun sterke afkeuring hierover uit. Hij is het met deze critiek niet eens.

Als Curaçaoënaar kan hij zeggen, dat 80% van de Herman de Mans' woorden juist zijn. Hij geeft echter toe, dat Herman de Man de man niet is om dit te zeggen. H. de Man was een protégé van Zijne Excellentie den Gouverneur tegen een salaris van 9 à 10 duizend gulden. Hij was een der velen, die dank zij de gave van den Gouverneur óm zich met onbelangrijke mensen te omgeven, er gekomen is.

Bijkans niemand der directe medewerkers van den Gouverneur verspreidt licht, waardoor alleen de Gouverneur enkel licht om zich heen kan verspreiden.

In een lawine van woorden noemt Dr. Maal vervolgens op, wat hij allemaal mist in de begroting o.a. een welvaartsplan, hygiëne, regeling prostitutie, kleine industrie enz. 'We lezen niets van dit alles. Wel iets over washuisjes. Ernstige beschuldigingen uit de dokter aan twee Nederlandse collega's, die hier abortus criminalis zouden toepassen tegen *f* 75.—. Hij vindt het gezegde, dat de Curaçaose bevolking katholiek is, een legende. Hij wijst op de braspartijen bij de Eerste H. Communie, de uitslag der verkiezingen, de onechte geboorten enz.

Dr. Maal besluit met de woorden, dat „wat eeuwen koloniaal bestuur verpest hebben", niet in korte tijd kan worden hersteld. Hij haalt citaten van Multatuli aan en verklaart, dat de autonomie er moet komen. Het volk wenst het koloniale juk af te werpen. De heer Maal verklaart desnoods iedere andere aanbieding te accepteren om dit juk af te werpen, ook van een vreemde mogendheid.

Later protesteert het eerst de Heer E. A. Römer tegen de woorden van den Heer Maal. Hij doet dit heftig. 'Ik ben een geboren en getogen Curaçaoënaar en ook ik wil zelfbestuur. De vrijheid, die de heer Maal heeft om deze woorden hier te uiten, getuigen voor het Nederlands Bestuur. In geen enkel land ter wereld zou dit mogelijk zijn. Nooit en te nimmer zal ik met Dr. Maal het hierin eens zijn.

De Heer Cor Jonckheer sluit zich aan bij de woorden van den Heer Römer en vindt het overbodig er nog iets aan toe te voegen. Wat de quaestie H. de Man betreft zegt de Heer C. Jonckheer, dat hij weet, dat zeer veel Nederlanders gekrenkt zijn door dit artikel. Hij vindt het een eis van billijkheid, dat ook een ander geluid gehoord werd. Hij werkt reeds drie jaar met de zogenaamde import-Nederlanders en nimmer heeft hij zich persoonlijk achtergesteld gevoeld.

De Heer Victor Henriquez van Aruba zegt, dat hij gemerkt heeft, dat sommige uitspraken van een der leden van het Statencollege door het volk aanvaard worden als een uitspraak van het College zelf. Dit vindt hij niet juist en daarom wil hij hier uitdrukkelijk verklaren, dat hij zijn spijt betuigt over de woorden van den heer Maal. Hij sluit zich aan bij de woorden van den heer Römer. Hij kan zich geen ideaal land voorstellen, dat mede zou willen helpen om dit juk af te schudden zonder concessies. Hij waarschuwt den heer Maal voor deze concessies. Hij wenst in geen geval bevrijd te worden van het Nederlandse juk om onder een ander juk te komen.

Niemand der Bestuursgemachtigden liet een woord van protest horen tegen de woorden van Dr. Maal.

DR. P. H. MAAL
Een quaestie van temperament.

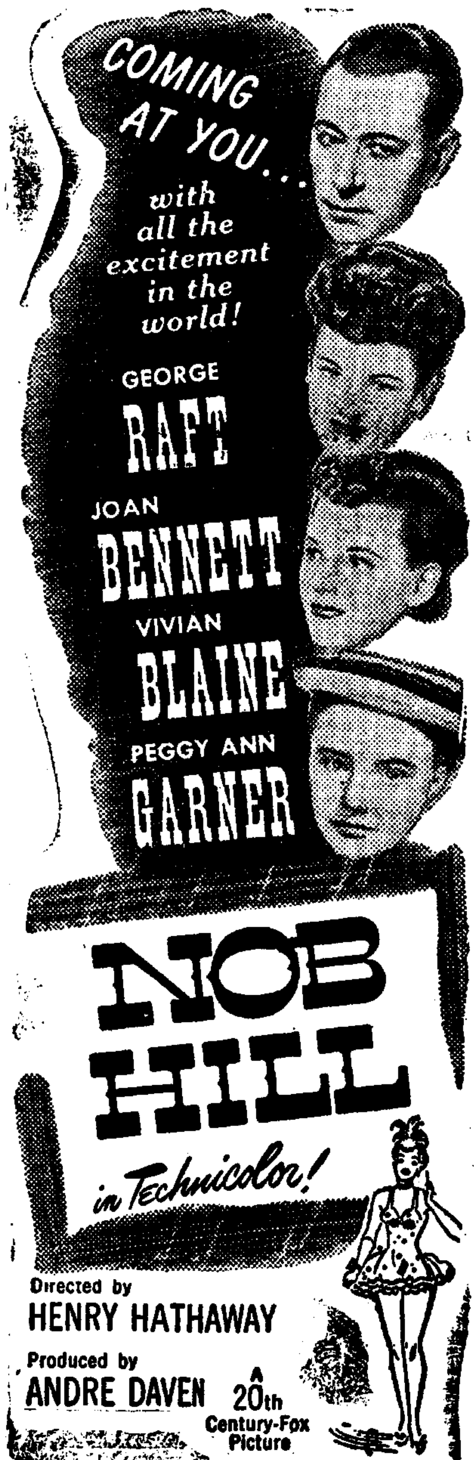
Dr. da Costa Gomez zeide nog over deze quaestie, dat deze wijze van zeggen bij Dr. Maal meer een quaestie van temperament was. Maar dat speelt niet zo erg een rol. Het is maar de quaestie of de autonomie er komt.

Dr. Maal weerlegde des Heren Römers woorden verder niet, maar wees er op, dat de heren V. Henriquez en C. Jonckheer benoemde leden zijn.

Bovendien wilde hij den leden vragen, wat ze doen als de autonomie er niet komt en hoeveel brieven kwamen er op die advertentie.

Overigens werd er van de hak op de tak gesprongen door de verschillende Statenleden o.a. afschaffing confessionele verpleegsters, omdat zij niet genoeg levenservaring zouden hebben; verbetering van het openbaar onderwijs, omdat dit 20 jaren verwaarloosd zou zijn; verbetering van de gouvernementspersdienst, aangezien deze verkeerde berichten doorgeeft; afschaffing van de subsidie aan Nederland om de gelden te besteden voor eigen opbouw; minimumlonen; schutters naar huis; stiching voor jeugdige criminelen; verbetering deviezenpositie; verzekeringsbedrijf in handen van het gouvernement; electriciteitsvoorziening enz. Wij kunnen met de woorden van Statenlid Da Costa Gomez besluiten, dat de behandeling van de begroting op niets geleek. Geen mens hield een deugdelijke beschouwing. 'Dit is een comedie', verklaarde Dr. da Costa Gomez. 'Dit is niets waard'. En Statenlid F. J. Q. Kwartsz sprak over de debatingclub.

ARUBA

PLANTERS VAN ARUBA VRIJGELATEN

Naar wij vernemen zijn de planters die indertijd aan de opstand op Aruba deelnamen en die gevangenis alhier werden opgesloten, vrijgelaten.

Zoals men weet zijn hier twee planters bij, die evenwel geen eigenlijk langer in het gebieds- mogen blijven en onmiddellijk naar Suriname moeten vertrekken. Allen keren terug naar het land van herkomst zodat de anderen naar Aruba terugkeren.

CURAÇAO

DR. HARTOG GAAT HEEN.

Tot ons leedwezen delen wij hierbij mede, dat aan Dr. Joh. Hartog in verband met het feit, dat hij in November aanstaande de leiding van ons blad zal hebben, als zodanig op eigen verzoek eervol ontslag is verleend. De leiding der krant zal Dr. Hartog blijven berusten tot een te benoemen opvolger zijn taak kan overnemen, waarna onze huidige hoofdredacteur een welverdiend verlof zal gaan genieten.

De Directie.

VERENIGINGSNIEUWS.

Morgen om 10 uur vergadering van Don Bosco. De heer Jan van Bergeyck zal een Inleiding over Beeldende Kunsten houden.

K.S.C.

Baseball: Lucky Strike — Quisqueya.

Voetbal: Dosko — Asiento Jr., uitgesteld.

RETRAITE.

Morgen is er retraite te Scherpenheuvel voor jongens van het Sint Thomas College onder leiding van Pater Michaël Möhlmann O.P.

Bovenwinden

„SWEET REPOSE" GEOPEND.

Donderdagmiddag om 17 uur werd het derde tehuis voor Ouden van Dagen van het Wit Gele Kruis in Curaçao geopend. Dit tehuis „Sweet Repose" genaamd bevindt zich op Sint Maarten. Zijne Excellentie de Gouverneur liet bij monde van den waarnemend Gezaghebber van St. Maarten Max Huith zijn gelukwensen overbrengen.

Nederland

BEZUINIGING BIJ DE MINISTERIES.

Minister Piet Lieftinck heeft Woensdag aan de meeste Ministeries medegedeeld, dat de uitgaven en van hun departementen voor de Begroting 1947 met 50 tot 75% dienen verminderd te worden.

De enige ministeries waar geen bezuinigingen zullen doorgevoerd worden zijn Oorlog en Marine. Ook zal er niet bezuinigd worden op de oorlogs-schadevergoedingen en de dienst voor Openbare Schuld.

Minister Lieftinck verklaarde dat het noodzakelijk was deze bezuinigingen door te voeren ten einde de Begroting binnen de perken te houden. Zonder deze bezuinigingen zal de begroting zeker zes milliard bedragen.

SPOEDIG OP HET OUDE PEIL.

Baron Collet D'Escury, directeur van de Nederlandse Handels Maatschappij, en H. Giel, directeur van het Batavia kantoor, zijn Woensdag per KLM naar Amsterdam vertrokken. D'Escury verklaarde dat hij „zeer geslaagde" conversaties gevoerd heeft met bankiers te New York en aan de Westkust.

Alhoewel bijna alle financiën op het ogenblik op regeringsbasis behandeld wordt, dacht hij dat privé-financiën op een latere datum wel weer hervat zullen worden: „wij hopen onze oude handelsrelaties wat betreft Indië weder op te bouwen. Ik hoop dat onze uitvoer weer spoedig op het oude peil terug zal zijn maar dergelijke dingen hangen van de politieke situatie in Indië af."

DE „BOISSEVAIN" KWAM AAN.

De „Boissevain" is Donderdag met 1092 heemvaarders van Nederlands Indië aan boord de haven van Amsterdam binnengelopen (Aneta).

FILM

„NOB HILL" IN CINELANDIA.

Het thema is bekend: omstreeks de wisseling van de 19e en 20e eeuw is er in San Francisco een houder van een nachtclub naar wie alle andere nachtclubhouders en alle bezoekers met ontzag opzien. De man tracht ook de overheid op zijn hand te krijgen door te zorgen voor de verkiezing van een nieuwen Procureur-Generaal. Er zijn twee schone dames, die naar zijn liefde dingen. Een krijgt hem; de andere krijgt hem niet. Het enige dat in deze film verschilt is dat er ook een klein meisje bij te pas komt, dat eerder dan haar oudere soortgenoten het hart van den avonturier weet te winnen.

Het is jammer dat er nog liedjes onder het publiek zijn, die het onmogelijk maken voor de rest om te kunnen verstaan wat er door de rolvertolkers (waaronder George Raft, Joan Bennett, Vivian Blaine, Peggy Ann Garner) gezegd wordt. Misschien dat wij dan behalve van de kleuren ook van de inhoud genoten zouden hebben.

SURINAME

WELVAARTSPLAN VOOR SURINAME.

Dr. J. C. Brons, Gouverneur van Suriname heeft in de Staten bekend gemaakt, dat de Nederlandse Regering een wetsontwerp wil indienen om een vijf-jarenplan voor Suriname in te stellen, het zogenaamde welvaartsplan. De kosten van dit welvaartsplan worden op 40 millioen gulden geraamd (Aneta).

De Muurschildering in de Kapel van het Hospitaal.

Het grote kunstwerk van onzen genialen kunstschilder Adolf Hankes in de kapel van het hospitaal is na veel arbeid, moeite en critiek klaar gekomen.

De opinies over de kunstwaarde van dit grootse werk zijn tegenstrijdig: verschillende mensen staan ervoor in extasse, vinden het subliem en verrukkelijk van kleur en voorstelling en kunnen met gemak en genot een uur in meditatie ervoor knielen; anderen keuren het af, vinden het werelds en belachelijk en meer geschikt voor een burgerlijk gebouw of maatschappelijke instelling.

Iemand heb ik horen zeggen: Het zou goed zijn voor een station.

Maar geen station op de gehele wereld zou zulk een geestelijk en superieur werk in zijn wachtkamers, hallen of perrons durven plaatsen. Zelfs niet in het station van de Vaticaanstad, ook daar zou het een profanatie zijn.

Naar onze mening staat deze schildering zeer goed in de prachtige rijke kapel van ons Katholiek Hospitaal.

Wat de godsdienstige opvatting betreft en de sublieme ideeën die in dit kunstwerk tot uiting zijn gebracht, moet een ieder, die enig begrip heeft van de Katholieke Leer, toegeven dat het een diep godsdienstig en zeer stichtend werk is.

In het middenvak, vlak achter het altaar, vinden wij een indrukwekkende voorstelling van de H. Drievuldigheid in betrekking tot het verheven Offer dat op het altaar wordt opgedragen.

Op enige afstand maakt het beeld van God den Vader de indruk van strenge gerechtigheid, meer van nabij gezien, treft en trekt de goedige gelaatsuitdrukking aan. Zijn Vaderlijke goedheid en vredelievendheid neemt in.

Men denkt hier aan het woord van den Psalmist: Gerechtigheid en vrede hebben elkaar omhelsd.

God de Vader wijst te gelijk op het Kruis en op het Offer, als om ons te herinneren, dat het H. Offer van Calvarië en het H. Misoffer een en hetzelfde, door Hem gewild en aanvaard Offer is. Met de andere hand wijst God de Vader op den H. Geest, afgebeeld door een witte duif, daar de H. Geest over Christus en den Priester en het grote Zoenoffer is neergedaald.

Naast het altaar zien wij een verzameling van gelovigen, die aan het heilig Misoffer op innige wijze deelnemen. Verschillende mensen zijn hier getypeerd: rijk en arm, gelukkig en ongelukkig, religieus en leek. Allen verenigen zich om en met het Offer van Christus en zoeken daarin troost, kracht, vreugde en vrede.

Een paar Engelen komen van de hemel om de gebeden van de gelovigen aan te nemen en voor Gods Troon te brengen. Dat Engeltje met zijn bloemetjes verbeeldt de eenvoud en geur van de gestorte gebeden, in vereniging met den gekruisten Christus.

Aan de voorzijde van de eerste boog zijn ook Engelen afgebeeld, in zwevende beweging, eer en hulde bewijzend aan het grote Mysterie.

Meer naar voren op de tweede zijkant staat de Heilige Franciscus predikend voor de vogels, daartegenover de H. Dominicus in contemplatie als voorbereiding voor de predicatie. Op de achtergrond van de ene zijmuur zien wij de H. Clara, een der voornaamste dochters van de H. Franciscus, aan de andere kant de Abt Dominicus die de grootheid van den stichter der Predikheren heeft voorspeld in het beeld van een hond, die voor den Heer zal blaffen.

De drie boompjes schijnen een toespeling op de H. Drievuldigheid: God en de drieëenheid in de natuur, zoals deze door den H. Franciscus werd gezien en vereerd.

Aan de voorkant geheel links staat de H. Augustinus, mediterend over het grote geheim der H. Drievuldigheid, met aan zijn voeten een Engel, die den Heilige verklaart eerder de zee in een emmer over te kunnen brengen dan het ondoorgrondelijk geheim in zijn boek te beschrijven.

Geheel rechts zien wij den H. Willibrordus met de emblemen van wonderen met en door hem verricht.

Zeer realistisch heeft de schilder den H. Augustinus als Afrikaan en den H. Willibrordus als Europeaan uitgebeeld.

Boven aan de voorkant van de buitenste boog zien wij een voorstelling van de verpleging door de vorstelijke H. Elisabeth, patrones van het hospitaal, geflankeerd door een zorgzame Zuster, zoals wij er velen in het hospitaal kennen.

Deze en alle andere voorstellingen zijn zeer treffend en mooi.

Het geheel maakt een zachte, prachtige, rustige indruk die zeker de devote stemming van dit centrum van innige devotie vergroot.

Het is modern en toch middeleeuws, wonderbaar en hemels.

Voor die het begrijpt en weet te savoureren: een kostbare en vruchtbare meditatie, een „Biblia pauperum", een opwekkend en verheffend visioen.

Wij wensen de Zusters, Pater Rector en in het bizonder den kunstschilder van harte geluk met deze zeer schone en treffende decoratie.

R.B.

ONS KONINKRIJK

SJAHRIR VOERT BESPREKINGEN.

Volgens het Indonesische nieuwsagentschap Antara heeft Sjahrir Donderdag besprekingen gevoerd met het republikeinse werkcomité te Poerworedjo, Midden Java. (Aneta)

DE TOESTAND OP BALI.

Gedurende de laatste maanden is een voortdurende guerrilla-oorlog gevoerd op Bali. De bevolking van vele dorpen die geterroriseerd worden door gewapende benden, is de bergen in gevlucht. De Pemoedas hebben verscheidene dorpen platgebrand, omdat de bewoners weigerden hun bevelen te gehoorzamen.

Een correspondent van Aneta heeft gedurende drie dagen verkenningsvluchten meegemaakt over de bergstreek. De smeulende huizenresten en de volkomen verlaten rijstvelden getuigen van het leed, dat over dit eens zo gelukkige eiland is gekomen.

Intussen wordt door het Nederlands Indische leger de beschermende zone zo snel mogelijk uitgebreid.

Het gevolg hiervan is een voortdurende guerrila-oorlog en een onafgebroken patrouille-activiteit. Men verwacht dat binnen twee maanden de toestand opgehelderd is en dat de Nederlandse patrouilles die nu op Bali opereren zich kunnen terugtrekken en de taak overlaten aan de militaire politie. (Aneta)

DE UITWIJKING DER JAPANNERS.

Te Tegal verwacht men het laatste Japanse schip om de Japanse krijgsgevangenen van Midden Java op te nemen. Midden Juni zullen ook alle Japanners uit Oost Java verdwenen zijn.

Uit Singapore wordt bericht, dat reeds Japanners tot nu toe zijn geëvacueerd uit Java en dat er nog 39000 zijn. Buitendien bevinden zich nog 26000 Japanners op Sumatra. (Aneta)

IN PANIEK GEVLUCHT.

Onmiddellijk nadat bericht was ontvangen, dat een zeilboot met Javaanse nationalisten aan boord te Fak Fak geland was, vertrok een detachement Nederlandse soldaten per vliegtuig naar de stad en vond deze practisch geheel verlaten.

De enkele bewoners, die achtergebleven waren, zeiden dat de nationalisten hen hadden verteld, dat Ambon door een groot aantal Nederlandse vliegtuigen was gebombardeerd.

Toen de bewoners de Nederlandse transportvliegtuigen hoorden naderen, waren bijna allen in in paniek gevlucht. (Aneta)

TANGERANG BEZET.

Het Nederlands Indische leger deelde Woensdag mede, dat de Nederlandse troepen Tangerang bij Peising hebben bezet. Zij werden door de bevolking geestdriftig ontvangen. De extremisten hebben bij hun terugtocht veertig Europese gijzelaars meegevoerd in de richting van Balaradja. Vele Ambonezen en Menadonezen hebben zich als vrijwilligers opgegeven. Een deel van de stadspolitie bood ook medewerking aan. Bruggen en wegen zijn intact en ook de electrische centrale werkt normaal. De bevolking werkt vreedzaam op de rijstvelden. (Aneta)

PESSIMISTISCHE VOORUITZICHTEN.

Welingelichte kringen zijn zeer pessimistisch over de vooruitzichten van de Nederlands-Indonesische onderhandelingen, die op het ogenblik gaande zijn, tengevolge van een steeds wijder wordende politieke breuk in het republikeinse bewind.

Sjahrir en enkele van zijn ministers vertrokken naar Djokjakarta voor een cabinetsvergadering met Soekarno en waarnemers zijn van oordeel dat deze conferentie zou kunnen leiden tot een breuk van de onderhandelingen met Dr. van Mook.

Op deze bijeenkomst zou, volgens berichten uit betrouwbare bron, een overeenkomst bereikt moeten worden van de jongste Nederlandse voorstellen betreffende erkenning van de Javaans-Madoerese republiek als onderdeel van een Indonesische federatie binnen de omlijsting in het Nederlandse koninkrijk. De beslissing hierover werd tijdens de bijeenkomst van de vorige week uitgesteld.

Voornamelijk schijnt het er op neer te komen of het beginsel, dat deze republiek al dan niet binnen het koninkrijk blijft wordt aangenomen.

Soekarno en Soedirman, bevelhebber van de TRI verzetten zich hiertegen.

Het tweede punt is de weigering van Nederland om de feitelijke autoriteit van de republiek in Sumatra te erkennen. Een eindbeslissing wordt niet verwacht voor het Werk-Comité zijn standpunt heeft bekend gemaakt. Dit comité werd steeds gehoord bij voorgaande gelegenheden wanneer de republikeinen zich op een politiek kruispunt bevonden. Vooral in het huidige verschil kan de beslissing van het comité doorslaggevend zijn.

Het Republikeinse nieuwsagentschap Anterra, deelde reeds mede: „Ten paleize van Soekarno heeft een bijeenkomst plaats gehad tussen de republikeinse regering en de vertegenwoordigers van de nationale concentratie.

Deze bijeenkomst was belegd teneinde een coalitie-cabinet te vormen.

Vertegenwoordigers van de nationale concentratie waren volkomen vrij bij hun besprekingen met de regering."

Waarnemers zijn van oordeel dat het veelbetekenend is dat deze bijeenkomst werd gehouden in Sjahrirs afwezigheid, dit zou eens te meer wijzen dat er inderdaad meningsverschillen zijn tussen de republikeinse leiders in Djokjakarta en in Batavia; hier over heeft Sjahrir trouwens reeds gehandeld tijdens een persconferentie.

Indien Soekarno en Sjahrir de huidige meningsverschillen niet weten te overbruggen, is het onwaarschijnlijk dat Sjahrirs cabinet zal blijven voortbestaan of dat Sjahrir bereid zal zijn een nieuw cabinet te vormen.

Alles wijst er op, dat een nieuw cabinet meer strijdende republikeinen op zou nemen. Deze strekking wordt reeds weerspiegeld in de veranderingen, die zich hebben voorgedaan bij de TRI, waar staf officieren van het onregelmatige „volksleger" belangrijke posten kregen.

In Batavia denkt men, dat er grote kans is, dat Sjahrir aftreed tengevolge van een dergelijke stap, zijn nog niet te overzien. Het zal moeilijk zijn een nieuwe „Premier" te vinden waar mee de Nederlanders willen onderhandelen.

De volgelingen van Soekarno geven er zich rekenschap van dat zij weinig winnen bij een weigering om met de Nederlanders te onderhandelen, daar dan het disputt voor de organisatie der Verenigde Landen zou worden gebracht, die ongetwijfeld zal eisen dat alle Japanse collaborateurs uit de rangen der republiek verwijderd worden.

CHINEZEN KEREN HUISWAARTS.

De „Tjibadak" is uit Tandjong Priok vertrokken met meer dan 1400 Chinezen aan boord, die naar hun vaderland weerkeren.

LUCHTVAARTCONGRES.

Dr. L. H. Slotemaker, secretaris generaal van de KLM en adviseur van de Nederlandse Delegatie op het luchtvaartcongres te Montreal heeft het Nederlandse standpunt ten opzichte van multilaterale luchtvaartverdragen uiteengezet. Nederland kan zich niet verenigen met de huidige tarieven-regeling der multi-laterale overeenkomen.

Nederland is voldaan over het feit dat de Internationale Luchttransport Bond waarin de meeste luchtvaartlijnen zijn opgenomen reeds de tarieven hebben bepaald en dat het lokaal en regionaal vervoer er door beschermd wordt. Door de daar getroffen regeling worden de kleine luchtvaartmaatschappijen reeds beschermd. Nederland vindt het wel noodzakelijk dat een overeenkomst bereikt wordt, maar vindt het onmogelijk tot een beslissing te komen door de Noordamerikaanse oppositie. (Aneta)

GESPANNEN TOESTAND IN SOERAKARTA.

De Soloradio, die onder Republikeins toezicht staat, verklaarde dat de republikeinse „Gouverneur van Midden-Java," met het oog op „de gespannen toestand in Soerakarta," zich daar zal vestigen en in noodgevallen bevoegdheid heeft om op zijn eigen initiatief te handelen.

„De regering zal de inwoners van Soerakarta die de wet schenden, zwaar straffen," vervolgde de radio, er bijvoegende dat „men van alle klassen van de bevolking verwacht dat zij de wetten van de regering zullen gehoorzamen en zich rustig zullen houden."

HET BESTE OORLOGSMUSEUM.

Nederlands eerste oorlogsmuseum werd in Overloon (Oost Brabant) geopend. De Engelse Brigade Generaal D. Brown woonde deze plechtigheid bij als afgevaardigde van den Generaal Majoor L. G. Whistler, den commandant van de 3de Engelse Infanterie Divisie. Deze divisie heeft Oost Brabant bevrijd. Generaal Whistler bevindt zich nu in Egypte.

Overdenking.

ZONDAG ONDER HET OCTAAF VAN HEMELVAART.

(Homilie van den heiligen Augustinus Bisschop. Joannes 15 26-27).

De Heer Jezus heeft in de toespraak, die Hij na het avondmaal tot zijn leerlingen hield, kort voor zijn lijden, toen Hij op het punt stond heen te gaan en hen wel met zijn lichamelijke tegenwoordigheid te verlaten, doch allen nabij te blijven met zijn geestelijke tegenwoordigheid tot aan de voleinding der tijden, hen aangespoord om de vervolgingen te dragen der goddelozen, die Hij met de naam van „wereld" bestempelt. Uit deze wereld heeft Hij echter ook, naar Hij zeide, zijn leerlingen gekozen, opdat zij zouden weten dat zij door Gods genade waren hetgeen zij waren, doch door hun eigen ondeugden geweest waren, wat zij waren geweest. Vervolgens noemde Hij als zijn en hunne vervolgers met nadruk de Joden, opdat volstrekt zou blijken, dat ook zij onder de benoeming van doemenswaardige wereld begrepen zijn, die de heilige vervolgen. En toen Hij van hen zeide, dat zij Hem niet kenden door wien Hij gezonden was, en zij toch zowel den Zoon haatten als den Vader, dat is: zowel Hem die gezonden was, als Hem door wien Hij gezonden was, (waarover wij in andere preken reeds gesproken hebben) kwam Hij aan de passage waar Hij zegt: „Opdat vervuld worde het woord dat in hun Wet geschreven staat: zij hebben mij zonder reden gehaat". Daarna voegt Hij er als een gevolgtrekking datgene toe wat wij van plan waren te bespreken: „Wanneer echter de Trooster komt, dien Ik u van den Vader zal zenden, de Geest der waarheid die van den Vader uitgaat, zal Hij van Mij getuigen; doch ook gij zult van Mij getuigen, omdat gij van den beginne bij Mij zijt geweest". Hoe behoort dit bij hetgeen Hij gezegd had: „Nu echter hebben zij zowel Mij als mijn Vader gehaat; maar vervuld moest worden het woord dat in hun Wet geschreven staat: „Zij hebben Mij zonder reden gehaat". Is het omdat de Trooster de Geest der waarheid, toen Hij kwam, degenen die gezien en gehaat hebben door een duidelijker getuigenis heeft overreed? Ja waarlijk, sommigen dergenen die gezien hebben en nog haatten, heeft Hij door zijn openbaring bekeerd tot het geloof, dat door liefde de werkt.

¹) Di.i. de werken die Ik gedaan heb.

* * *